

ΕΤΟΣ 13ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 54 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 • ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΚΑΣΤΡΙΩΤΩΝ - ΠΟΝΤΟΥ 12 ΑΘΗΝΑ 11528

Η «αρχιτεκτονική» των σπιτιών, στο Δίκαστρο

του Λεωνίδα Ιωάννου Καρφή
Αντιστρατήγου ε.α.

Πρωτο-μάστοροι, Αρχιτεκτονικός Λόγος.

Τα σπίτια, στο Δίκαστρο, δεν τα σχεδίαζαν, ούτε τα έκτιζαν πολυτεχνικοί. Αρχιτέκτονες και μηχανικοί ήταν οι πρωτομάστοροι, οι άριστοι κτίστες, που διακρίνονταν για την επιδεξιότητα, την άριστη γνώση της κτιστικής τέχνης, την αρχηγική ικανότητά τους. Αυτοί είχαν τα έμφυτα και επίκτητα πολυτεχνικά προσόντα, αυτοί σχεδίαζαν και έκτιζαν τα σπίτια.

Η σταθερότητα του εδάφους, το ζωογόνο φώς, η αισθητική του χώρου, οι ανθρώπινες ανάγκες και ασχολίες, η λειτουργικότητα της κτηνοτροφικής και της αγροτικής ζωής, η προστασία της υγείας και της ζωής, ήταν οι κυριότερες οικιστικές παράμετροι, που εξετάζαν και αξιολογούσαν οι πρωτο-μάστοροι, κατά την «αρχιτεκτονική» σχεδίαση των σπιτιών.

Ο συγκερασμός των παραμέτρων εκφράστηκε με τον «Αρχιτεκτονικό Λόγο»: Σπίτι, Κατοικία/Οικονομία, Αγροτική, Κτηνοτροφική. Οι πρωτο-μάστοροι όρισαν τους κανόνες δόμησης και καθόρισαν το πρότυπο του αγροτικού και κτηνοτροφικού σπιτιού: «Σπίτι πέτρινο, ανώγειο, με κατώι, μπαλκόνι και σκάλα εξωτερικά, αυλή περιφραγμένη, βοηθητικοί χώροι».

Τοποθεσίες, Προσανατολισμός σπιτιών.

Η Σταθερότητα του εδάφους ήταν η πρώτη επιλογή του πρωτο-μάστορα, καθώς το έδαφος του χωριού σε μερικά σημεία παρουσίαζε μια γεωλογική αστάθεια, από την οποία και είχε λάβει την αρχαιότερη τοπωνυμία «Ζημιανή». Επέλεξαν τοποθεσίες με υπέδαφος πετρώδες. Οι καταλληλότερες Οικιστικές Τοποθεσίες ήταν, περί το Κοτρώνι και ο πέρα Μαχαλάς.

Ακολουθούσε ο Δομικός Προσανατολισμός. Τα σπίτια προσανατολιζόνταν ανατολικά-δυτικά, με πρόσοψη προς νότο, για να φωτίζονται όλη την ημέρα, από την αυγή μέχρι το βράδυ, από το ζωογόνο φως του ήλιου. Η εξασφάλιση του φυσικού ηλιακού φωτός και η αποφυγή των βοριάδων, ήταν όροι προστασίας της υγείας των οικογενειών.

Ανώγειο, Κατώι, Μπαλκόνι.

Τα σπίτια ήταν πέτρινα, με ξυλόδεμα για να αντέχουν στους σεισμούς και Ανώγεια (ισόγειο και ανώγειο) για να ανταποκρίνονται σε όλες τις ανάγκες της οικιακής οικονομίας. Το Ανώγειο (το πάνω) ήταν χώρος κατοικίας,

το Ισόγειο (το κατώι) ο χώρος της χειμερινής διαμονής των οικοδότων ζώων. Με πλάκες πέτρινες ή κεραμίδια ήταν η Σκεπή τους.

Στο Ανώγειο υπήρχαν τα Δωμάτια, τα Τζάκια, η Κουζίνα, η Μεσάντρα για την οικογένεια και στο Κατώι τα Παχνιά για τα οικόσιτα ζώα. Παράθυρα, για να μπαίνει ο ήλιος, να φωτίζονται τα δωμάτια, ανοίγονταν στην ανατολική, δυτική και νότια πλευρά του σπιτιού και η Κύρια Είσοδος του ανώγειου ήταν στην νότια πλευρά, όπου και το Μπαλκόνι.

Στην πρόσοψη, εξωτερικά, υπήρχε ξύλινο Μπαλκόνι και πέτρινη Σκάλα. Σκεπαστό το μπαλκόνι, σκεπαστή και η σκάλα, με τσίγκο, κυρίως, τα σκεπάσματα τους. Το Μπαλκόνι ήταν ο καθιστικός χώρος τους θερινούς μήνες, αλλά και ο χώρος του Αργαλειού, όπου οι νοικοκυρές ύφαιναν τα μάλλινα της οικογένειας, τα υφαντά του σπιτιού.

Σκάλα

Αυλή, Αυλόπορτα, Βοηθητικοί χώροι.

Η Αυλή εκτεινόταν κατά μήκος της πρόσοψης και της ανατολικής ή δυτικής πλευράς των σπιτιών. Ήταν περιφραγμένη με ξύλινο φράχτη ή με μαντρότοιχο, στρωμένη με καλντερίμι, για λόγους καθαριότητας. Ήταν απαραίτητη στα σπίτια, καθώς ήταν και χώρος, όπου διημέρευαν τα οικόσιτα ζώα. Οι Δόλοpes είχαν Αυλή «υπεράλμενον» περίξ των Οίκων τους.

Η Αυλόπορτα (η είσοδος στην Αυλή από τον κοινωτικό δρόμο) ήταν δρύινη, δίφυλλη, διαστάσεων τέτοιων, ώστε να δύναται να εισέρχεται φορτωμένο ζώο. Πέτρινο το πλαίσιο της, σκεπασμένο με πλάκες ή κεραμίδια. Η καλαίσθητη Αυλόπορτα ήταν και στοιχείο αρχοντιάς, νοικοκυροσύνης. Αρχοντικό αποκαλούνταν το σπίτι που είχε επιμελημένη Αυλόπορτα.

Ο Αχυρώνας ή η Καλύβα, πέτρινη ή ξύλινη, σκεπασμένη με τσίγκο, ήταν ο χώρος κοντά την Αυλή, όπου αποθηκεύονταν οι ζωοτροφές του χειμώνα. Ο καλός Κήπος με τα κηπευτικά, τα οπωροφόρα δέντρα, ο Ορνιθώνας, ήταν οι απαραίτητοι βοηθητικοί χώροι των σπιτιών, που παρείχαν τα βασικά παραγωγικά είδη διατροφής της οικογένειας.

συνέχεια στη σελ. 4

ΤΑ 3 ΚΑΚΑ ΑΔΕΡΦΙΑ Ζήλια 3 - Φθόνος – Μίσος

του καθηγητή Λ. Κ. Γράββαλου

Η Ζήλια, ο Φθόνος και το Μίσος είναι 3 φορές σε κακότητα αδέρφια τα οποία συνεργάζονται άριστα μεταξύ των. Γίνονται ακόμα χειρότερα, όταν μάλιστα πάρουν και ότι ανάλογες οδηγίες του σπιούνου πατέρα τους Σατανά, και προβαίνουν σε πράξεις ανυπολόγιστης αισχροτήτας.

Όταν ζηλεύω τι κάνω; Επί κακής έννοιας: Είμαι ζηλιάρης και εκδηλώνω δυσαρέσκεια για την ευτυχία του άλλου.

Όταν φθονώ τι κάνω; Αισθάνομαι μέσα μου το σαράκι του φθόνου και εκδηλώνω κάποια λύπη όταν βλέπω τα αγαθά άλλου.

Όταν μισώ τι κάνω; Εχθρεύομαι, αποστρέφομαι και βλέπω τον άλλον με εχθρικό βλέμμα. Άλλωστε το μίσος μας, το εκδηλώνουμε ολοφάνερα. Τι λέμε; “Σε μισώ!”, “Χάσου από τα μάτια μου!”, “Με ενοχλεί η παρουσία σου!”, “Πολλά σου έχω μαζέψει!” και άλλα.

Ζηλεύουμε και φθονούμε γιατί ο συνάδελφός μου στα γραφεία, ενώ είναι κατώτερος από μένα στην δουλειά, γίνεται προϊστάμενός μου. Γιατί το παιδί το δικό μου είναι κατώτερο από το παιδί του γείτονά μου. Γιατί ο Κάλφας ενός μάστορα, γίνεται καλύτερος από αυτόν. Γιατί τα πρόβατα του άλλου είναι καλύτερα από τα δικά μου. Ζηλεύουμε και φθονούμε, γιατί, γιατί, γιατί, και γιατί χίλια δύο γιατί. Εάν λάβουμε υπόψη και αυτή την επαγγελματική αντιζηλία, τότε είναι που δεν μας φτάνει κανένας. Εκεί είναι που βρίσκει ο αρχέκακος έδαφος και πραγματοποιούνται πολλές και διάφορες δυσάρεστες καταστάσεις.

Αχ αυτή η λαϊκή παράδοση πόσα έχει να μας διδάξει και εμείς δεν της δίνουμε σημασία. Αν πάτε καμιά φορά στην Άρτα και ρωτήσετε πώς κτίστηκε η Εκκλησία της Παναγιάς της “Παρηγορηθείσας” ή “Παρηγορίτισας” που είναι αφιερωμένη στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, θα σας πούνε: “Το κτίσιμο αυτής της Εκκλησίας, το ανέθεσαν σε έναν καλό μηχανικό, ο οποίος κάλεσε τον πρωτομάστορα της περιοχής και του λέει: Σου δίνω ένα σχέδιο επάνω στο οποίο θα βαδίσεις για να φτιάξεις μια ωραία Εκκλησία. Κοίταξε το σχέδιο ο πρωτομάστορας και συμφώνησε.

συνέχεια στη σελ.3

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

• Ο Γκιώνης Παναγιωτής και η Ηλία Γεωργίου απέκτησαν κοριτσάκι.

Να τους ψήσει

Γάμοι

• Ο Μάριος Καρακώστας & η Νικολέτα Γιαννακοπούλου ετέλεσαν το γάμο τους στις 26-05-12.

• Ο Κόρδας Ιωάννης του Σερ. και η Πέπη Ευτέρπη Μαμά ετέλεσαν τον γάμο τους στις 12-05-12.

• Ο Γιάννης Ιωάννου και η Λάρα Σιδηροπούλου ετέλεσαν τον γάμο τους στις 16-06-12.

Να ψήσουν

Θάνατοι

• Στις 4-11-12 απεβίωσε ο Πέτρος Π. Λαΐτσας. Εψάλη και ετάφη στην Λαμία.

• Στις 16-4-12 απεβίωσε ο Παναγιώτης Ηλία Ζημιανίτης. Εψάλη και ετάφη στην Αθήνα.

Θερμά συνδημητήρια στους οικείους τους.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Αστυφύλακας Καρακώστα Γεωργία του Παναγιώτη, εισήχθη μετά από κατατακτήριες εξετάσεις, στο τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Πάντειου Πανεπιστημίου Αθήνας.

Πολλά Συγχαρητήρια

Άρθρα - Κείμενα

Αγγελίες-Ανακοινώσεις

στο μέλος της Συντακτικής Επιτροπής:

Κων/νο Γ. Καρφή

Σιδ. Σταθμό Λιανοκλαδίου

Τ.Κ. 35100 ΛΑΜΙΑ

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ & ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Ντούμα Ειρήνη	10€
Καλότυχος Ευάγγελος.....	20€
Ζαγκουβάς Χρ. Ιωάννης.....	40€
Κούκιος Μάνθος Ηλία	30€
Κατσαρής Σερ.Κων/νος	40€
Ζημιανίτης Ευάγγελος(εις μνήμην του αδελφού του Παναγιώτη).....	200€
Παναγιώτης & Μαρία Γιαννακοπούλου (εις μνήμην του Ιωάννη Γιαννακοπούλου).....	30€
Γιαννακάκη Δήμητρα	10€
Καρφής Κων/νος του Γεωργίου	20€
Ραγιά Ειρήνη (εις μνήμην της Σταυρούλας Γιαννακοπούλου-Σωτηρωπούλου)	50€

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Επειδή το αίμα δεν παράγεται με κατένα άλλο τρόπο εκτός από τον οργανισμό μας, γι αυτό ο μόνος που μπορεί να σώσει έναν άνθρωπο, είναι ο συνάνθρωπός του. Η τράπεζα Αίματος του Συλλόγου μας, έχει δανείσει κατά καιρούς αίμα σε πολλούς συνανθρώπους μας. Δυστυχώς όμως δεν έχει αναπληρωθεί (εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις), με αποτέλεσμα να βρισκόμαστε στην δυσάρεστη θέση να μην μπορούμε να βοηθήσουμε πλέον.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ λοιπόν όσους έχουν δανειστεί αλλά και όσους μπορούν, να δώσουν αίμα, έτσι ώστε να μπορέσουμε να **ΣΩΣΟΥΜΕ** και άλλους συνανθρώπους μας.

Για την Τράπεζα Αίματος
Σταύρος Γκιόλας

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

www.dikastro.gr
www.dikastro.wordpress.com

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Λόγω κατάρτησης της ταχυδρομικής ατέλειας και αύξησης των ταχυδρομικών τελών, για την ταχυδρομική αποστολή της Εφημερίδας ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΡΟ, παρακαλούμε θερμά, όποιος απο τους συνδρομητές μπορεί και όσο μπορεί, ας ενισχύσει οικονομικά την Εφημερίδα μας. Ευχαριστούμε θερμά.

Η συντακτική επιτροπή

Συνδρομές - Προσφορές

στους τραπεζικούς
Λογαριασμούς του Συλλόγου
Απανταχού Δικαστριωτών

Αγροτικής Τράπεζας:
292 01 010874 69

Εθνικής Τράπεζας:
067/559811-79

Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο:
60056758-3

Το Δίκαστρο

Τριμηνιαία ενημερωτική έκδοση
του Συλλόγου
του απανταχού Δικαστριωτών

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6558

Εκδότης:

Σύλλογος Απανταχού
Δικαστριωτών
ΠΟΝΤΟΥ 12 ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 115 28

Υπεύθυνος Έκδοσης:

Γεώργιος Θ. Γιαννακοπούλος
Πρόεδρος Συλλόγου
Απανταχού Δικαστριωτών
Τηλ.: 210-6854253 • Κιν.: 6972239109

Συντακτική Επιτροπή:

Λάμπρος Κ. Γράββαλος 22310 50226
Γεώργιος Ηλ. Ζημιανίτης
Λεωνίδα Ι. Καρφής 210 9343162
Κων. Γ. Καρφής 22310 62033 - 6974038172
Κυριάκος Ν. Αργυρίου 22310 37297 -6978991747

Για τυχόν ανακριβείς, εσκεμμένες ή μη πληροφορίες δημοσιευμάτων ή για αντιδεολογική συμπεριφορά κλπ. την ευθύνη φέρει εξολοκλήρου ο συγγραφέας του άρθρου.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

POPpress
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ο.Ε.
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 55 ΛΑΜΙΑ
Τηλ.: 22310 34521 • FAX: 22310 43856
e-mail: papress@otenet.gr

Πανηγύρι στον Αϊ Γιάννη 1960

Αριστερά Επάνω:1. Γιώργος Ζημιανίτης, 2. Άγνωστη, 3. Νίκη Γράββαλου, 4. Ευάγγελος Γράββαλος, 5. Κωνσταντίνα Γράββαλου, 6. Μικρή Ειρήνη Γράββαλου, 7. Παναγιώτης Ζημιανίτης, 8. Βασίλης Αγγελόπουλος,
Κάτω:1. Άγνωστος, 2. Μαρία Ζημιανίτη, 3. Νίκος Ζημιανίτης, 4. Αγγελική Ζημιανίτη

Τα νυχτέρια των γυναικών στο Δίκαστρο

Γράφει: Ο Νίκος Σωτηρόπουλος

Στα νυχτέρια των ατελείωτων χειμωνιάτικων ωρών οι νοικοκυρές είχαν τα περιθώρια να συγκεντρωθούν σε κάποιο σπίτι ή όταν ο καιρός το επέτρεπε σε κάποια αυλή ή γειτονιά κι εκεί να πουν τα δικά τους, να εργαστούν, να τραγουδήσουν και να ξεφαντώσουν κάτω από το θαμπό φως του καντηλιού. Στα νυχτέρια κάθε νοικοκυρά έφερνε μαζί της τη ρόκα, το πλέξιμο, το κέντημα, τα αλυσίδια με την ανέμη κ.λ.π. Η επικοινωνία αυτή έδινε χαρά και ήταν ευκαιρία για συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων πάνω σε σχέδια, κεντήματα και πλεχτά. Η ατμόσφαιρα που επικρατούσε στα νυχτέρια είχε μια γραφικότητα ιδιαίτερα εντυπωσιακή.

Η λάμπα πετρελαίου με το πλυμένο για την περίπτωση λαμπόγυαλο, συνοδευόμενη από τις φλόγες της φωτιάς, αντικαθρέφτιζαν στα πρόσωπα των γυναικών τη χαρά και την ικανοποίηση για την ομορφιά του κεντήματος με τα χρώματα και τα διάφορα σχέδια. Κάθονταν ολόγυρα στη φωτιά κατάχαμα ή πάνω σε ξύλινα καθίσματα, όσες έγνεθαν, για να 'χουν την ευχέρεια του στριψίματος του αδραχτιού με τις επιδέξιες κινήσεις. Το νυχτέρι φανέρωνε τη συνοχή και την ανάγκη για συντροφικότητα της κλειστής ζωής των γυναικών του χωριού. Οι διηγήσεις άλλες πραγματικές κι άλλες συρραμμένες κατά περίπτωση, ήταν ό,τι έπρεπε για να δώσουν ένα ιδιαίτερο τόνο στη βραδιά.

Δεν έλειπαν τ'αστεία και τα πειράγματα προπαντός στ' ανύπαντρα κορίτσια από τις πολύπειρες παντρεμένες με σκοπό να μαντέψουν τους μύχιους πόθους και τα όνειρά τους. Έτσι περνούσαν έμμεσα το μήνυμα της πληροφόρησης σε ανάλογα θέματα, τα οποία είχαν σχέση με την ίδια την ζωή.

Στα νυχτέρια συναγωνίζονταν ποια απ' όλες θα τελείωνε γρηγορότερα το εργόχειρό της Σβέλτα χέρια κοριτσιών και επιτήδεια μεγαλύτερων δημιουργούσαν ανεπανάληπτα σε τέχνη έργα, πολλά από τα οποία ήταν άξια θαυμασμού.

Από τα νυχτέρια δεν έλειπαν και τα αινίγματα (απεικαστά κατά τις γεροντότερες), οι εύθυμες ιστορίες και τα ωραία τραγούδια με τα πολλά υπονοούμενα όπως:

*Η κακιά μου συννυφάδα ακαμάτρα με φωνάζει.
Εγώ δεν ήμουν ακαμάτρα, παρά ήμουν χρυσοχέρα,
έγνεθα στο μήνα αδράχτι και στο ξάμηνο κουβάρι.
Έπιασα να τα ιδιάσω στο 'να αυτί τ' άλλο της γάτας,
βλέπει η το ποντίκι και μου κόβει το διασίδι.
Γρήγορα φωτιά στο σπίτι για να κάψουμε το ποντίκι*

*Τρεις αδερφάδες ήμασταν γαϊτάνι γαϊτανάκι
κι οι τρεις θα παντρευτούμε γαϊτάνι γαϊτανάκι
Η μια θα πάρει λοχαγό κι άλλη το γυφτάκι
Η Τρίτη η μικρότερη θα πάρει γεροντάκι.
Στο λοχαγό σφάζουν αρνί, στο γύφτο κατσικάκι
και στον καημένο γέροντα κουρκούτι κατσαμάκι.*

*Υ.Γ. Όμορφα χρόνια και καιροί πέρασαν
και πάνε σαν τα νερά του ρεματιού που πίσω δεν γυρνάνε...*

ΤΑ 3 ΚΑΚΑ ΑΔΕΡΦΙΑ Ζήλια - Φθόνος – Μίσος

(συνέχεια από τη σελ .1)

Επειδή όμως τον ίδιο πρωτομάστορα τον κάλεσε να φτιάξει και μια άλλη Εκκλησία που δεν έπαιρνε αναβολή, τι κάνει. Καλεί τον καλύτερο Κάλφα του, του λέει τι να κάνει και αυτός φεύγει για τη δεύτερη δουλειά. Αφού πέρασε αρκετός καιρός, ο Κάλφας ένα πολύ έξυπνο παιδί, τελείωσε την Εκκλησία της "Παρηγορίτισας" και φεύγει με χαρά να το αναγγείλει στον Πρωτομάστορα. Φθάνοντας, αρχίζει ο διάλογος:

-Καλημέρα μάστορα.

-Καλημέρα ψυχογιέ μου.

-Την σκόλασες γιέ μου την Εκκλησία της Παρηγορίτισας;

-Ναι την έφτιαξα αφεντικό και καλύτερη από εσένα, γιατί τροποποίησα το σχέδιο.

- Πάμε να τη δεις;

-Πάμε λεί το αφεντικό να ξανασάνω και λιγάκι.

Αφού έφθασαν, άρχισε ο πρωτομάστορας να επεξεργάζεται καλύτερα την νεόχτιστη Εκκλησία και διεπίστωσε ότι πράγματι ήταν καλύτερη. "Μπα, είπα μέσα του! Αυτό το παιδαρέλι να περνάει εμένα στη μαστοριά! Τότε εγώ το λοιπόν δεν αξίζω όσο με υπολογίζουν; Τώρα άρχισε να δουλεύει ο Δαίμονας μέσα του.

-Αλήθεια, του λέει. Την έφτιαξες καλύτερη από μένα και

αν ζήσεις θα γίνεις μεγάλος τεχνίτης.

-Μα, ετούτη η γωνία μου φαίνεται σαν να στραβοφέρει μια ψίχα.

-Ποία γωνιά, του λέει το παιδί

-Πάμε επάνω να την δεις, του λέει ο πρωτο μάστορας.

Πήγανε και του λέει

-Να εδώ. Σκύψε λιγάκι να δεις καλύτερα, αυτή στραβοφέρει.

Σκύβει το παιδί και του δίνει μια σπρωξιά, το παιδί όμως για να κρατηθεί τον πιάνει από το ποδάρι και γκρεμίστηκαν μαζί, όπου βρήκανε τραγικό θάνατο.

Τελειώνοντας θα μας πούνε: "Βλέπετε εκείνες τις καμπουριασμένες πέτρες στα θεμέλια της εκκλησίας; Έ, η μεγαλύτερη είναι ο πρωτομάστορας και η μικρότερη ο Κάλφας." Πετρωθήκανε και οι δυο για να δείχνουν στους επισκέπτες ότι η ζήλια, ο φθόνος και το μίσος, έχουν άσχημα αποτελέσματα. Και ρωτήσαμε: Καλά ο πρωτομάστορας, αλλά το παιδί; Μας απάντησαν: "Είδατε τι σας είπαμε πρωτύτερα; Το παιδί μίλησε καυχησιάρικα στο αφεντικό του, ότι "εγώ την έφτιαξα την Εκκλησία καλύτερη από εσένα!" Δεν έδειξε τον ανάλογο σεβασμό και ευγνωμοσύνη στον δάσκαλό του. Γι' αυτό και το αφεντικό του αμέσως, το έβαλε ο Σατανάς να πει: "Θα γίνεις ένας μεγάλος τεχνίτης αν ζήσεις".

Η ζήλια τον οδήγησε στο φθόνο, ο φθόνος στο μίσος, αλλά και τα τρία μαζί με συνεργάτη το διάβολο, επέφεραν το τραγικό τέλος. Πράγματι η ζήλια, ο φθόνος, και το μίσος έχουν μεγάλη δύναμη, αλλά Αυτός που βλέπει τα πάντα έχει μεγαλύτερη Δύναμη. Λοιπόν ας προσέχουμε!

Η «αρχιτεκτονική» των σπιτιών, στο Δίκαστρο

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Αυλόπορτα

Σύμβολα, Φυλαχτά σπιτιών.

Τα Φυλαχτά χαράσσονταν στους ακρογωνιαίους λίθους των σπιτιών, για να είναι ορατά από τους διερχόμενους στον κοινόδρομο και ασφαλή. Ο Ελληνοχριστιανικός Ρόδακας, ο Σταυρός και η Λόγχη, ήταν τα φυλαχτά, ευγονίας, δύναμης, προστασίας της υγείας και της ζωής από τα θανατικά (αρρώ-

στεις, επιδημίες, ακραία καιρικά ή φυσικά φαινόμενα, πόλεμοι).

Στους ακρογωνιαίους λίθους χαράσσονταν και τα Σύμβολα του Ήλιου και της Σελήνης. Με γελαστό πρόσωπο παριστάνονταν, στην Ν.Α. γωνιά, ο ανατέλλων Ήλιος, με λυπημένο πρόσωπο η ανατέλλουσα Σελήνη, στη Ν.Δ. γωνιά των σπιτιών. Το ζωγόνο φώς, τη χαρά, συμβόλιζε ο Ήλιος, το ζοφερό σκοτάδι, τη λύπη, συμβόλιζε η Σελήνη.

Σπίτια αστικών προδιαγραφών.

Τα σπίτια των προγόνων μας, με την σφύζουσα αγροτική και κτηνοτροφική ζωή, με την επάρκεια και την αυτονομία τους, αποτελούν ήδη παρελθόν. Από τα μέσα του περασμένου αιώνα, κυρίως τις τελευταίες δεκαετίες, τα σπίτια κτίζονται με αστικές προδιαγραφές, όπως το

επιβάλλουν, το απαιτούν, οι νέες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες.

Τα καινούργια σπίτια, σήμερα και στο Δίκαστρο, είναι θερινές κατοικίες των οικογενειών, είναι σπίτια αστικής ζωής, χωρίς κατώ, χωρίς οικιακή (κτηνοτροφική και αγροτική) οικονομία. Είναι σπίτια σύγχρονα, σπίτια του 21ου αιώνα, που κτίζονται από αρχιτέκτονες και πολιτικούς μηχανικούς και εξαρτώνται, από τις αγορές, λαϊκές και πολυεθνικές.

Αχυρώνας ή Καλύβα

Οι Δικαστριώτες και τα τραγούδια τους.

του Λεωνίδα Ιωάννου Καρφή
Αντιστρατήγου ε.α.

Η Αοιδή (τραγούδι) ήταν μία από τις πανάρχαιες τρεις πρώτες Μούσες (Μελέτη, Μνήμη, Αοιδή). Ήταν κόρη του Δία και θεά της χαράς. Με την θρησκεία και τους θεούς Απόλλωνα και Διόνυσο και με τους αρχαίους Έλληνες και τις γιορτές τους, της Δελφικής Αμφικτιονίας, των Παναθηναίων και των Διονυσίων, είναι συνδεδεμένη η μουσική και το τραγούδι.

Κατά τον Πλάτωνα, ο Δίας, επειδή λυπήθηκε το γένος των ανθρώπων, που έχει πλαστεί για να κοπιάζει, όρισε σαν ανταμοιβή για τους κόπους του, τις γιορτές και καθόρισε, ως συνεορταστές του, τους θεούς, Απόλλωνα, αρχηγών των Μουσών και τον Διόνυσο. Όλες οι γιορτές, προς τιμήν των θεών, είχαν και ύμνους και τραγούδια, που συνοδεύονταν με μουσικά όργανα.

Με το τραγούδι ο άνθρωπος εκδήλωνε, από αρχαιοτάτων, την θεϊκή ευφορία του και το ανθρώπινο πάθος του. Τη χαρά του και τη λύπη του εκδηλώνει και σήμερα. Τραγουδάει όταν χαίρεται, τραγουδάει και όταν λυπάται. Όταν χαίρεται, το τραγούδι είναι της χαράς, της γιορτής, όταν λυπάται, το τραγούδι είναι μοιρολόγι, του πόνου, του θρήνου.

Στις μικρο-κοινωνίες, στο χωριό, τη χαρά, τη λύπη, τις νοιώθουν, τις ζουν, όλοι οι κάτοικοι. Όλοι χαίρονται με τη χαρά του ενός, όλοι λυπούνται με την λύπη κάθε συγχωριανού τους. Συμμετέ-

χουν, συχαίρονται, συλλυπούνται, σε όλα και όλοι. Στο χωριό δημιουργείται, σφουρηλατείται, βιώνεται, η κοινή χαρά και ο κοινός πόνος της ζωής.

Το τραγούδι της χαράς συνοδεύεται και με κινήσεις του σώματος, με χορό. Κινήσεις, κυκλικές, απλές, χαριτωμένες, ρυθμικές, επαναλαμβανόμενες. Τραγούδι και χορός είναι στοιχεία συνακόλουθα, συνυπάρχοντα, συνδεδεμένα. Το τραγούδι, ο χορός, αναδείχνουν, τα ήθη, τα έθιμα, τον πολιτισμό, την ποιότητα της ζωής του ανθρώπου, δια μέσου των αιώνων.

Οι προγονοί μας, στο Δίκαστρο, στις χαρές τους, και τραγουδούσαν και χόρευαν. Τα πανηγύρια, οι γάμοι, οι γιορτές, τα ξεφλουδίσματα, ήταν μέρες χαράς, τραγουδιού, χορού. Τραγουδούσαν όσοι είχαν τη χάρη της καλλιφωνίας, χόρευαν όμως όλοι, όλοι έμπαιναν στο χορό. Μερικοί, οι λεβέντες, ήθελαν να χορεύουν καθένας το δικό του τραγούδι, το τραγούδι του.

Ο Βασίλης Καρφής στο «Τετράδιο», κατέγραψε τους προγόνους μας, των μέσων του προηγούμενου αιώνα και τα τραγούδια, που αυτοί χόρευαν, στα πανηγύρια του Αι-Γιωργιού, του Αι-Λιώς. Παράγγελλαν στους οργανοπαίχτες και χόρευαν πάντοτε τα ίδια τραγούδια. Ήταν τραγούδια της δικής τους επιλογής, που τους εξέφραζαν, τους έδιναν προσωπική χαρά.

Ο Αντίρτσιος χόρευε το τραγούδι «Απ την Οβριά θέλα διαβώ», ο Α. Γιαννακάκης το «Μπεράτι, Νταλιάνι», ο Μ. Δημητρίου το «Κι αρχοντογιός, κι παντρεύτι», η Τσιάντα Δημητρίου το «Πούσαν πέρδικα καμένη, κι ήρθες το πρωί ριμένη, ήμαν πέρα στα Λαία», ο Α. Καραίσκος το «Στην κεντημένη σου ποδιά, μωρ' Βλάχα μ'» και ο Β. Σ. Καρφής το «Παιδιά μ' κι αν θέλτε λεβεντιά».

Ο Β. Ι. Καρφής χόρευε το τραγούδι «Απάνω στα ψηλά βουνά, στα Βλάχικα κονάκια», ο Γ. Ν. Καρφής το «Αρρώστησα, ξαρρώστησα», ο Ι. Λ. Καρφής το «Ιτιά λουδιασμένη», ο Δ. Ι. Κατσαρής το «Επτά καρδιές ναχ' άνθρωπος», η Λαμπρούλα Κόρδα το «Μάνα μ' δεν με πάντριψις, οντά μαν' στον καιρό μ', στα 17 στα 18, βαριά στα 21» και ο Η. Κόρδας το «Κάτω στα

Η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου (Πανηγύρι, τ' Αιγιοργιού)

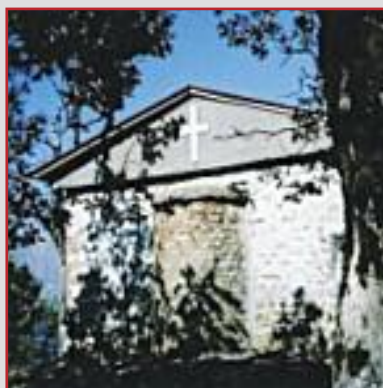
δασιά πλατάνια».

Ο Κ. Σ. Κόρδας χόρευε το τραγούδι «Κάτω στα πέντε ρέματα», η Μάρκινα Κόρδα το «Πέρα σε κείνη την Ιτιά», ο Π. Κόρδας το «Μια βλάχα, μια παλιόβλαχα», ο Σ. Κόρδας το «Βλάχα πλένει στο ποτάμι», ο Μερακλής το «Κάτω στα γυφτοκόνακα, κάτω στις μαύρες θάλασσες» και ο Λ. Παπαδόπουλος το «Σαν πήρα ναν κατήφορο».

Ο Γ. Πιλάλης χόρευε το τραγούδι «Τρία παιδιά Βολιώτικα», η Λυμπιάδα Ν. Πιλάλη το «Ο Μπερπίλης, κι ο Μεχμέτ Αγάς», ο Χ. Ποντίκας το «Ένα πουλί Χαράλαμπε», ο Δ. Κ. Ρήγας το «Ο Σόφ Αράρης πολεμάει», ο Π. Ρήγας το «Νάχα την πλάτ' απ' τ' αρνί», ο Κ. Ζ. Ρήγας το «Μια Κυριακίτσα» και η Σταυρούλα Ρήγα το «Ο Γιώργης, ο Περαιτιανός».

Ο Χ. Σουλιώτης χόρευε το τραγούδι «Τον Κάγκαλο τον πιάσανε», ο Π. Κ. Χαμπέρης το «Στ' Αναπλιού, στο Παλαμήδι», ο Β. Χριστόπουλος το «Πώς έπαθα κι αγάπησα, κι πήρα Βλαχοπούλα», ο Γεωργούλης Χριστόπουλος το «Λαγκάδι, ξερολάγκαδο», και ο Χουσιάδας το «Νεραντζούλα φουντωμένη».

(Παράκληση προς τους καθηγητές Βασίλη Καρφή και Μαρία Ζάκα: θα ήταν τιμή προς τους προγόνους μας, που τραγουδούσαν και χόρευαν τα παραπάνω τραγούδια, αν είναι δυνατόν, μερικά από αυτά, να ακουστούν στην μουσικο-χορευτική βραδιά του Συλλόγου, το καλοκαίρι, στο Δίκαστρο).

Το εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία (Πανηγύρι, τ' Αιλιώς)

Παναγιώτης (Πάνος) Ηλία Ζημιανίτης (1935-2012)

Από χρόνια, συνηθίζουμε, να ανταμώνουμε, στην Αθήνα. Ο Σπύρος Ρήγας, ο Πάνος Ζημιανίτης, ο Κώστας Γιαννακάκης, ο Λεωνίδας Καρφής. Μια παρέα, φίλων, συμμαθητών, συνομηθικών, συγχωριανών. Όλοι, θέλουμε, επιζητούμε, επιδιώκουμε, να ιδωθούμε. Χαιρόμαστε, όταν συναντιόμαστε. Πριν από λίγους μήνες, η τελευταία συνάντησή μας.

Μας ενώνουν οι παιδικές μας αναμνήσεις, απ' τον πέρα Μαχαλά, απ' τον Μεσαίο Μαχαλά, απ' το Κοτρώνι. Καθένας, με τις δικές του διηγήσεις, με τα δικά του παθήματα, τότε, στο χωριό. Ευχάριστα ή δυσάρεστα, αδιάφορο, αρκεί που συνέβησαν στο Δίκαστρο. Τα συζητάμε, τα ακούμε και γελάμε, σαν παιδιά, με την ψυχή μας, ξεκαρδίζομαστε.

Αναπάντεχα, ο Πάνος έφυγε... δεν θα ξανάρθει... Λυπηθήκαμε κατάκαρδα. Η παρέα λιγότεψε, αλλά θα υπάρχει. Θα συνεχίσουμε, να συναντιόμαστε, να συζητάμε για το Δίκαστρο, σαν νάνα μαζί μας και ο Πάνος. Τιμάμε τη μνήμη του. Μια θέση, πάντα, πλάι μας, θα είναι κενή, αλλά και γεμάτη, απ' τις διηγήσεις του φίλου μας, του Πάνου...

As θυμηθούμε, έτσι απλά, τον Πάνο. Χαρούμενος, γελαστός, ευαίσθητος, ευγενικός, εργατικός, καλός οικογενειάρχης. Οι στόχοι του, πρωτο-βαλμένοι στο Δίκαστρο, και οι αγώνες του, στο σχολείο, στη ζωή της Αθήνας, για το καλλίτερο, το βέλτιστο, ευοδώθηκαν. Αγωνιστής και νικητής. Αγαπητός φίλος και άγιος, εκλεκτός, συγχωριανός.

Σπύρος Ρήγας, Κώστας Γιαννακάκης, Λεωνίδας Καρφής.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του Δικαστρου, το Δ.Σ. του Συλλόγου Δικαστριωτών, εύχεται σε όλους ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ .

Ακολουθώντας την παράδοση και ανταποκρινόμενοι στην επιθυμία όλων σας, διοργανώνει και φέτος την ετήσια ΠΑΝΔΙΚΑΣΤΡΙΩΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ στην Πλατεία του Χωριού μας στις 18 Αυγούστου 2012 ημέρα ΣΑΒΒΑΤΟ και ώρα 9:00 μ.μ

Για την απόλυτη επιτυχία της εκδήλωσης αυτής το Δ.Σ. του Συλλόγου προέβη στις ακόλουθες ενέργειες:

Εξασφάλισε ορχήστρα δημοτικών τραγουδιών με το συγκρότημα του ΗΛΙΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ, τις απαιτούμενες προμήθειες για την πλήρη εξυπηρέτηση όλων των παρευρισκομένων και την συμμετοχή και εμφάνιση του χορευτικού μας συγκροτήματος

Επίσης, αποφάσισε την διεξαγωγή λαχειοφόρου αγοράς με πολλά και πλούσια δώρα και την βράβευση των επιτυχόντων στις εισαγωγικές εξετάσεις σε Α.Ε.Ι & Τ.Ε.Ι για το ακαδημαϊκό έτος 2011 -2012.

Επειδή πιστεύουμε ότι πέρα από τις ενέργειες του Δ.Σ., η επιτυχία της εκδήλωσης εξαρτάται κυρίως από τη δική σας συμμετοχή και επειδή οι προηγούμενες εκδηλώσεις εοστέφησαν με απόλυτη επιτυχία, ελπίζουμε ότι και φέτος θ' ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή μας αυτή, υποσχόμενοι ότι θα περάσετε μια αξέχαστη βραδιά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ομόφωνα αποφάσισε:

1. Την ΔΕΥΤΕΡΑ 13 / 8 / 2012 τουρνουά Δηλωτής,
2. Την ΤΡΙΤΗ 14 / 8 / 2012 και ώρα 7 μ.μ. Τακτική Γενική Συνέλευση και αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. στην πλατεία του χωριού μας .
3. Την ΤΕΤΑΡΤΗ 15 / 8 / 2012 αρτοκλασία στην Παναγία.
4. Την ΠΕΜΠΤΗ 16 / 8 / 2012 γιορτή νεολαίας Δικαστρου.
5. Την ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 / 8 / 2012 θεατρική παράσταση με το έργο του Αλέκου Σακελάρη «Ο ΣΤΡΙΓΚΛΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΑΡΝΑΚΙ» σε διασκευή του Κώστα Μέρρα, από την Θεατρική Ομάδα Μακρακώμης-Σπερχειάδας

Παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε:

α) για τους επιτυχόντες σε Α.Ε.Ι. & Τ.Ε.Ι. και ειδικότερα να απευθυνθείτε στον Έφορο του Συλλόγου Ιωάννη Σπ. Κόρδα και στα τηλέφωνα : 210-8024212 και 6932755775.

β) Την κράτηση των τραπέζιων για την βραδιά της χοροεσπερίδας καθώς επίσης και τον αριθμό των ατόμων που θα παρευρίσκονται ώστε να υπάρξει καλύτερη εξυπηρέτηση.

Η συμμετοχή όλων όσων αγαπούν το ΔΙΚΑΣΤΡΟ είναι απαραίτητη.

Με τις καλύτερες ευχές μας για ένα ξεκούραστο καλοκαίρι,
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Γεωργίου Β. Ελένη
Λογοθεραπεύτρια

ΠΥΛΑΓΚΑΣ ΑΣΦΟΝΤΡΑΣΙΜΕ ΔΙΑΜΕΡΙΣΗ
ΜΕΛΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤ
ΕΠΕΣΤΗΜΟΝΗ ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΣΗ
ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΥΣΗΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗ 2
ΜΑΚΡΑΚΩΜΗ

ΤΗΛ: 6972 843577
E-mail: georgioueleni3@yahoo.gr

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΚΩΝ. Ι. ΣΥΛΕΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΣ

~ ΝΤΟΠΙΑ ΚΡΕΑΤΑ ~
~ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ ~

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΥΜΦΗΣΤΟΥ, ΤΗΛ: 22360 31221 - 22360 31015

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ

“ΤΣΩΝΟΣ”®

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΘ/ΔΑΣ • Τ.Κ. 35 017
Τηλ. 22360 31221 & 22360 31000 • Κιν. 6974 106567

ΑΡΤΟΠΟΙΙΑ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

Αντωνόπουλος Γιάννης

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Κραββαρίτσι 22
Λαμία Τηλ. 22318 22085
Πλατεία Πόρτου 19
Λαμία Τηλ. 22318 51893
Σταυλός 6 Ν. Μαγνησία
Λαμία Τηλ. 22318 31434
Καθίστα & Αχαριστιόπουλος, Λαμία
Τηλ. 22318 51218

ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

ΓΚΙΚΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ
ΚΑΤ ΟΙΚΟΝ

KIN.: 6979330092 - 6970120280

παραδοσιακό καφετζό

Η ΖΗΜΙΑΝΗ

ταβέρνα

Δίκαστρο

Αρχαία Εγκατάσταση Τηλ: 22360 31297, 6974 56284

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Home design

ΑΒΕΡΩ 31 ΛΑΜΙΑ , ΤΗΛ. 22318 37972 - FAX. 22318 24634

ΣΙΑΠΡΟΦΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΑ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ

- ✓ Ειδήσεων - Μεσόλλων - Λαμαρίνων
- ✓ Βιομηχανικά εργαλεία - Εξαρτήματα Αλουμινίου
- ✓ Οικοδομικά Υλικά - Υλικά Περιφράξεων

22360 43.594 & 43.602
ΛΑΜΙΑ ΚΙΝΗΤΟ: 697 2612616

ΑΦΟΙ ΣΑΜΑΡΑ

ΧΡΩΜΑΤΑ - ΒΕΡΝΙΚΙΑ

εργαλεία

ΛΕΩΦ. ΚΑΛΥΒΙΩΝ 37, ΛΑΜΙΑ 22310 47124

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΕΩΘΕΡΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Το βιοντίζελ είναι μια φυσική και ανανεώσιμη, εναλλακτική λύση καυσίμων για μηχανές ντίζελ, που παράγεται από φυτικά έλαια, συνήθως καλαμποκέλαιο, σογιέλαιο, ηλιέλαιο ή ζωικό λίπος. Το τηγανόλαδο είναι το κύριο συστατικό στην παραγωγή του βιοντίζελ.

Η χρήση του βιοντίζελ είναι πιο φιλική προς το περιβάλλον. Η περισυλλογή και σωστή διαχείριση των καμένων τηγανόλαδων, έχει τεράστια σημασία για την προστασία του περιβάλλοντος, του υδροφόρου ορίζοντα και αποτελεί πρώτη ύλη στην παραγωγή βιοκαυσίμου. Η χρήση τηγανέλαιων για την παραγωγή βιοντίζελ βοηθάει το περιβάλλον και την οικονομία της χώρας μας, καθώς το βιοντίζελ το οποίο παράγεται μειώνει την εκπομπή των αερίων του θερμοκηπίου κατά 88% σε σχέση με το συμβατικό ντίζελ και συμβάλει στην οικονομική δραστηριότητα της χώρας μας μέσω της μείωσης των εισαγωγών πετρελαίου και την αύξηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας για τη συλλογή και μετατροπή του.

Επιπλέον, πέρα από το γεγονός ότι πλεονεκτεί ως ανανεώσιμο καύσιμο, το βιοντίζελ εμφανίζει παρόμοιες φυσικοχημικές ιδιότητες με το συμβατικό ντίζελ, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις έχει και καλύτερα χαρακτηριστικά από αυτό, όπως μεγαλύτερο σημείο ανάφλεξης οπότε είναι ασφα-

λέστερο στη χρήση, μικρότερη ποσότητα θείου αλλά μεγαλύτερη λιπαντική ικανότητα λόγω του οξυγόνου που περιέχει και μεγαλύτερο αριθμό κετανίου.

Ως προϊόν ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, το βιοντίζελ είναι καθαρό, μη τοξικό και βιοαποικοδομήσιμο καύσιμο, δεν περιέχει αρωματικές ενώσεις και οι εκπομπές των ρυπαντών οξειδίων του θείου, μονοξειδίου του άνθρακα, άκαυστων υδρογονανθράκων και αιθάλης που προέρχονται από την καύση του στις μηχανές ντίζελ είναι πολύ χαμηλές. Η παρουσία του θείου στα καύσιμα ευθύνεται για τα οξειδία του θείου (SOx) στα καυσαέρια, τα οποία αποτελούν έναν από τους κυριότερους ρύπους του ντίζελ.

Η ευκολία του να φτιάχνεις βιοντίζελ και η ιδιότητά του να υποκαθιστά το σύνηθες ντίζελ έχει χρησιμοποιηθεί και σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Στην Σερβία για παράδειγμα, κατά την διάρκεια του πολέμου επειδή τους είχαν αποκλείσει ως προς το πετρέλαιο, δημιούργησαν ορισμένα απλά εργοστάσια παραγωγής βιοντίζελ, από τα τοπικά φυτικά λάδια που είχαν, για να μπορούν να κινήσουν τα στρατιωτικά τους οχήματα.

Βιοντίζελ από... τηγανόλαδα σε δημοτικό του Αγίου Παύλου

Με τηγανόλαδο θα θερμαίνονται οι μαθητές από το 1ο δημοτικό Σχολείο της Δημοτικής Ενότητας Αγίου Παύλου του δήμου Νεάπολης Συκεών. Το οικολογικό αυτό καύσιμο προήλθε από την ανακύ-

κλωση των 750 λίτρων τηγανόλαδων, που συγκεντρώθηκαν σε διάστημα λίγων μηνών, με την αξιοποίησή τους να γίνεται στο Εργαστήριο Θερμοδυναμικής του Τμήματος Μηχανολογίας στο ΤΕΙ της Κοζάνης, υπό την ευθύνη του καθηγητή Ιωάννη Κάρμαλη.

Στο 1ο ΕΠΑ.Λ. Λαμίας έγινε η πρώτη παραγωγή βιοντίζελ από τηγανόλαδο και χρησιμοποιήθηκε αντί πετρελαίου στους καυστήρες των λεβητοστασίων θέρμανσης.

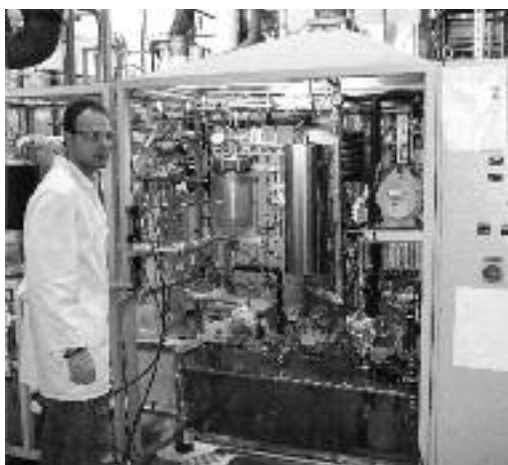
Η προσπάθεια συνεχίζεται με την συγκέντρωση και άλλων ποσοτήτων τηγανόλαδων από τις σχολικές μονάδες του 1ου ΕΠΑ.Λ. και της ΕΠΑ.Σ. Λαμίας.

Η μεγάλη ολλανδική αεροπορική εταιρεία KLM ανακοίνωσε ότι θα χρησιμοποιήσει βιοκαύσιμο που παράγεται από τηγανόλαδο σε 200 εμπορικές πτήσεις ανάμεσα στο Παρίσι και το Άμστερνταμ..

«Θα χρησιμοποιούμε 50% συμβατική κηροζίνη και 50% βιοκαύσιμο που παράγεται από χρησιμοποιημένο μαγειρικό λάδι» δήλωσε στο Γαλλικό Πρακτορείο εκπρόσωπος της εταιρείας. Τόνισε ότι η KLM είναι η πρώτη αεροπορική εταιρεία που αξιοποιεί αυτό το μείγμα σε εμπορικές πτήσεις.

Μπορούμε λοιπόν από απλά και «άχρηστα» μέσα να παράγουμε ενέργεια προστατεύοντας το περιβάλλον, να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας και να βοηθήσουμε την οικονομία της χώρας μας με την απεξάρτησή της από τα εισαγόμενα καύσιμα.

Σ. Γκιόλας

“Όταν μου πειράξουν την πατρίδα...”

Ένα απόσπασμα από λόγια του στρατηγού Γιάννη Μακρυγιάννη. Τότε, εκεί που καθόμουν εις το περιβόλι μου και έτρωγα ψωμί, πονώντας από τις πληγές, όπου έλαβα εις τον αγώνα και περισσότερο πονώντας διά τις μέσα πληγές όπου δέχομαι διά τα σημερινά δεινά της Πατρίδος, ήλθαν δύο επιτήδειοι, άνθρωποι των γραμμάτων, μισομαθείς και άθρησκοι, και μου ξηγώνται έτσι: “**Πουλός Ελλάδα, Μακρυγιάννη;**”

Εγώ στην άθλια κατάσταση μου τους λέγω: “**Αδελφοί, με αδικείτε, Ελλάδα δεν πουλάω, νοικοκυραίοι μου. Τέτοιον αγαθόν πολυτίμητον δεν έχω εις την πραγμάτειάν μου. Μα και να το 'χα δε το' δινω κανενός. Κι αν πουλιέται Ελλάδα, δεν αγοράζεται σήμερα.**”

Έφυγαν αυτοί. Κι έκατσα σε μίαν πέτραν μόνος και έκλαιγα. Μισός άνθρωπος καταστάθηκα από το ντουφέκι του Τούρκου, τσακίστηκα εις τις περιστάσεις του αγώνα και κυνηγιέμαι και σήμερα. Κυνηγιώνται και άλλοι αγωνιστές πολύ καλύτεροί μου, διότι εγώ είμαι ο τελευταίος και ο χειρότερος. Και οι πιο καλύτεροι όλων αφανίστηκαν.

Αυτοί που θυσιάσαν αρετή και πατριωτισμόν, για να ειπωθεί ελεύθερη η Ελλάδα κι εχάθησαν φαμελιές ολωσδιόλου, είπαν να ζητήσουν ένα αποδειχτικόν που να λέγει ότι έτρεξαν κι αυτοί εις την υπηρεσίαν της Πατρίδος και Τούρκο δεν άφηκαν αντουφέκιγο.

Πατρίδα να θυμάσαι εσύ αυτούς όπου, δια την τιμήν και την λευτερίαν σου, δεν λογάρισαν θάνατο και βάσανα. Κι αν εσύ τους λησμονήσεις θα τους θυμηθούν οι πέτρες και τα χώματα, όπου έχυσαν αίματα και δάκρυα”.

Το Δημοτικό Τραγούδι

Το Δ.Τ. Αποτελεί τον καθρέπτη της εσωτερικής ζωής των ατόμων σε κάθε μικρή και κλειστή κοινωνία όπως ήταν παλιότερα το Δίκαστρο.

Σκιρτήματα καρδιάς:

Κοίτα τα μάτια μ' σταυραετέ, πέτα στην αγκαλιά μου
πες μου δυο λόγια τρυφερά, λόγια γιομάτα αγάπη
και πάρε την καρδούλα μου, που δεν την κάνω ζάπι.

“Ζάπι” = που δεν μπορώ να την κουμαντάρω.

Ωραιοποίηση της ομορφιάς (ο νιος για την καλή του)
Εδώ σε τούτη τη γειτονιά, δεν πρέπει νιο φεγγάρι,
μαν'πρέπει να' ναι συνεφιά κι ένα βαρύ σκοτάδι
γιατ' έχω την αγάπη μου, που λάμπει σαν φεγγάρι.

Ο πνευματικός κόσμος των ανθρώπων της υπαίθρου ήταν απόρια του φυσικού βίου και την εξάρτησήν τους σε μεγάλο βαθμό από την φύση. Έχουν παράξενες αντιλήψεις, αρκετές προλήψεις και δεισιδemonίες. Πιστεύουν σε φαντάσματα, στοιχεία, νεράιδες, διαολικά, μύθους και μαγικές πράξεις.

Μολογάνε και ιστορούνε παρά πολλά στ' ατέλειωτα χειμωνιάτικα νυχτέρια, στα ξεφλουδίσματα των καλαμποκιών στ' αλώνια και σε κάθε ευκαιρία σύναξης και συναναστροφής στη ρούγα, στη γειτονιά, στη βρύση και στο μύλο.

Γενικά είναι άνθρωποι λιγόλογοι, στοχαστικοί και φρόνιμα υψηλό. Τηρούν την ιερή παρακαταθήκη όσα βλέπουν, ακούν απ' τους γεροντότερους. Σέβονται τα όσια και τα ιερά με μια καρτερικότητα θαυμασμού.

Καιροί

Στο ίδιο το καράβι είμαστε,
Όλοι άγνωστοι,
Μα ταξιδεύουμε
και αντάμα πάμε

Εμείς άλλοι ταξιδευτές,
Άλλοι του καραβιού λοστρόμοι
Κι εσείς πολύ-ξεροί
Ψευτοκαπεταναίοι.

Όμως παρέα θ'αρμενίζουμε,
Στο πουθενά μας πάτε
Δίχως πιξίδα κι άρμενα
Σε θάλασσες μαβειές,

Με κύματα βουνά,
Σ'αντάρες σε κυκλώνες
Που μας βάλατε...
Τώρα μας ρίξατε σε ξέρα...

Φτιάξατε με τα έργα σας,
Το μύθο το χειρότερο
Για όλους μας, στον κόσμο
Τώρα γίναμε πασίγνωστοι.

Στερήτε το μέλλον
Από τα παιδιά μας
Βάλατε στα άνειρά τους
τους εφιάλτες, τα φαντάσματα

Κι όμως επιμένετε ακόμα...

Γιάννης Τσίτσος

Σειρήνες

Οι σειρήνες τούτης εποχής,
Είναι γλυκές και πλάνες,
Μας χτίζουν κάστρα-φυλακές,
Νταντεύουνε σα μάνες.

Μας τάζουν τον παράδεισο,
Με ψεύτικη ευτυχία,
Διχάζουνε το λογισμό,
Μας ρίχνουν στα θηρία.

Οι σειρήνες και οι πειρασμοί
Μας έχουνε κυκλώσει,
Το σώμα μας και την ψυχή
Για πάντα έχουν αλώσει.

Μας βάλαν σε μονόδρομο
Θέλουν να μας ελέγχουν,
Μας στέλνουν σε αδιέξοδο
Για να μας ξεμπερδέψουν.

Οι σειρήνες που μας τάξανε
Λαγούς με πετραχείλια,
Σ'όλους μας τώρα πια φορτώσανε
Βάσανα δύο και χίλια.

Γιάννης Τσίτσος

ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ ΣΩΣΕ ΜΑΣ

του καθηγητή Λ. Κ. Γράββαλου

Αν είπα τον Παύλο **πρώτο μετά τον ΕΝΑ**, η Παναγία μας που η δόξα της υπερβαίνει και εκείνη των Αγγέλων, είναι η **Μία μετά τον ΕΝΑ**. Αδελφοί μου αρκετά έχουμε δοκιμασθεί! Όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας, και έχουν άμεση σχέση με το άτομο μας, την οικογένεια και την κοινωνία μας, πρέπει να μας βάλουν σε μεγάλη σκέψη και σε αυστηρή αυτοσυγκέντρωση, για να αντικρίσουμε κατάματα το μέλλον το δικό μας, το μέλλον των παιδιών μας, και το μέλλον της Πατρίδας μας.

Στην Ελλάδα μας άλλοτε, άκμασε η ηθική, μοσχοβολούσε η νοικοκυροσύνη, άνθιζε η ευσέβεια, καρποφορούσε η πίστη και η οικογένειά μας εθεωρείτο το σέμνωμα της κοινωνίας μας. Δυστυχώς, μεταπολεμικά φύσηξε από τα Δυτικά ο άνεμος της ασέβειας και της ανηθικότητας, και έφερε στην Ελλάδα μας την σεμνή και νοικοκυρεμένη, τη διαφθορά, την παραλυσία, το πάθος, τη λαιμαργία, τον υπέρτατο εγωισμό και το φθόνο, σε τρόπο που να πλησιάζουμε την αποσύνθεση οικογένειας και κοινωνίας. Ο άκοσμος και άσεμνος καλλοπισμός του γυμνισμού και της αηδίας που αντικρίζουμε ιδιαίτερα στα Μ.Μ.Ε., αλλά και όσα βλέπουμε στους δρόμους χωρίς καμία ντροπή, έγιναν της μόδας, ενώ η σεμνότητα κατηγορείται σαν "σεμνοτυφία". Λοιπόν πού πάμε; **Δεν διακριβώνουμε ότι βαθμηδόν υποχωρεί το παρθενικό ερώτημα της γυναίκας και η κατρακύλα ψάχνει να βρει τον πάτω της;** Γιατί δεν διαμαρτυρόμαστε, για να σταματήσει πλέον αυτό το κακό; Αν η Παναγία μας πρέσβευε αυτά που πρεσβεύουν οι σημερινές γυναίκες, τι λέτε. Θα την εξέλεγε ο Θεός, για να γεννήσει το Χριστό που άλλαξε "**τον ρουν της ιστορίας της ανθρωπότητας**", και όμορφη ήτανε, και από βασιλικό γένος καταγόταν, και είχε όλη την ευχέρεια να στροβιλίζεται στα σαλόνια και να συμμετέχει στις διάφορες κοσμικές διασκεδάσεις. **Γιατί Αυτή ήτανε το αριστούργημα της Θείας Χάριτος.** Ακόμα και αυτός ο **Δάντης**, σε ένα θεσπέσιο στίχο του, εκεί προς το τέλος του έργου του "**Θεία Κωμωδία**" λέει ότι η Παναγία μας ήτανε "**Θεομήτορα Κόρη του Υιού της**".

Ας λένε ό,τι θέλουν οι άθεοι. Η Παναγία είναι το αγιότερο, το υψηλότερο, το τιμιότερο και ενδοξότερο πρόσωπο της γης. Έγινε η Βασίλισσα, Μητέρα και προστασία των Χριστιανών, που την προσκυνούν, την τιμούν και την δοξάζουν. Τίποτε δεν την μόλυνε, ούτε σκέψη κακίας ούτε σκιά ενόχου αμαρτήματος την βάρυνε. Είναι το όργανο της Θείας βούλησης και ευτυχισμένη Μάνα, γιατί με το γάλα της, έθρεψε Εκείνον που έδωσε ζωή σ'όλον τον κόσμο.

Εάν οι γυναίκες θέλουν μια ανθρώπινη και καλή κοινωνία, πρέπει να σταθούν σαν πραγματικές μητέρες των παιδιών τους μέσα στην οικογένεια, έχοντας σαν πρότυπο την Παρθένο Μαρία και Μητέρα του Θεανθρώπου.

Δεν υποστηρίζουμε να φθάσουν στο ύψος της, αλλά να αποκτήσουν τουλάχιστον τον ανάλογο σεβασμό και αξιοπρέπεια του εαυτού των. Είπανε : "**Δώστε μας καλές μητέρες, για να αλλάξουμε όλον τον κόσμο**". Τόση δύναμη δίνουν στις καλές μητέρες. Εάν βαδίζανε οι γυναίκες στα 'χνάρια της Παναγίας μας, **τι λέτε θα είχαμε σήμερα αυτή την οικονομική κρίση που μας ταλανίζει, θα είχαμε δολοφόνους; ληστές τραπεζών, αγύρτες, απατεώνες, ψεύτες, συμφεροντολόγους, εκμεταλλευτές, και "ό,τι αισχρόν εστί και λέγειν"**; Αφήνω σε σας την απάντηση. Εμείς οι χριστιανοί όλου του κόσμου που πιστεύουμε στη θαυματουργική δύναμη της Παρθένου, εμείς που προσφέρουμε τόσα πολύτιμα τάματα στους ναούς της, καλούμαστε ύστερα από ελάχιστες εβδομάδες να γιορτάσουμε την Κοίμησή της με σεβασμό και ευλάβεια. **Ας προσευχηθούμε από καρδιάς να πάψουν να δουλεύουν οι σιχαμεροί μηχανισμοί εναντίον του κοσμάκη.** Ας προσευχηθούμε ακόμα εμείς οι Έλληνες, για τη **γλώσσα μας**, η οποία μας κράτησε στη ζωή επι σειρά αιώνων, που το λεξιλόγιό της μέρα με την ημέρα αλλάζει και εμείς μένουμε αδρανείς και δεν μας καίγεται καρφάκι. **Η σεμνότητα έγινε σεμνοτυφία, η αρετή έγινε υποκρισία, η ειλικρίνεια αναίδεια και το φιλότιμο βλακεία.** Αν πείτε και τη λέξη ηθική, σας πληροφορώ ότι έφυγε τελείως από το λεξιλόγιο μας. Πέταξε για τα καλά. Αυτό το λεξιλόγιο, το ελληνικό ωραίο λεξιλόγιο που **εκπολίτιζε τώρα εκβαρβαρίζεται.** Οι υγιώς σκεπτόμενοι διανοούμενοι μας, τι λένε για την εκπαραθύρωση της **ενοσιολογικής σημασίας των λέξεων μας;**

Αδελφοί μου σε μας, για όλα τα προαναφερόμενα, δεν μένει τίποτα άλλο παρά η θερμή ικεσία προς την θεοτόκο: "**Παναγία μας σώσε μας από τονκατήφορο! Βάλε το χεράκι Σου!**"

